

unge Jurister — som Tilfældet f. Eks. er i Tyskland, hvor det hele er lovordnet, hvad det ikke behøver at være herhjemme, man kunde meget godt indføre det i Praksis — kom til at gøre Tjeneste ved Retten i nogen Tid i en underordnet Egenskab, inden de sattes i Spidsen for Retten.

Til det ærede Medlem Hr. Trier skal jeg sige, at det lykkedes mig at fange Traaden i hans noget skruede Udtalelser, men det kan umuligt være Nævningeinstitutionens Opgave at afsige Domme, som jeg som den Jurist, jeg er, vil kalde liggende udenfor Nævningeinstitutionens Omraade; det kan ikke være dens Opgave. Det ærede Medlem Hr. Trier kan højst mene, det ikke ligger udenfor dens Opgave at afsige saadanne Domme. Det kan formentlig ikke være Nævningernes eneste eller mest nærliggende Opgave. Og endelig maa jeg sige til det ærede Medlem, der sagde, at Tro er jo en fast Overbevisning om det, som ikke ses, at her behøver det ærede Medlem ikke at tro, han *kan* nemlig se. Det ærede Medlem kan bare se, hvad der staar i Retsplejeloven.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Trier vidste ikke, hvad jeg havde ment med, at han havde været lidt højt oppe, han mente, at saa havde vi begge været noget højt oppe. Ja vel, saa har vi maaske det, men det, jeg tænkte paa, var, at vi har en Pligt til at stræbe hen imod, at Nævningerne kan gaa ind som et Led i hele Maskineriet, som Befolkningen har stor Tillid til, og som vi fra alle Sider kan møde med Tillid. Og det mener jeg ikke, vi kan, naar man saa kraftigt udtaler, at Nævningerne bør og skal vedblive med at dømme, som de har dømt, indtil man har gennemført en ny Straffelov. Det synes jeg er forkert, og jeg tror, det ærede Medlem Hr. Trier vil give mig Medhold heri.

Overfor det ærede Medlem Hr. Pürschel maa jeg sige, at jeg er stadig af den Anskuelse, at det farlige er, at man fra Administrationens Side sætter nogen til at være Dommer, men ikke omvendt. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at det har været en hævdvunden Praksis, at Dommere er blevet konstitueret som Amtmænd, det har i Masser af Aar været en Praksis, som har været uangrebet og efter min Mening er uangribelig. Det, at en Embedsmand er godt beskyttet, skulde dog ikke være nogen Hindring for at sætte

ham i et andet Embede. Jeg kan bedre forstaa det omvendte Forhold, men det er nu en Gang noget, som paa Grund af Forholdene ikke kan undgaas. Derimod er jeg fuldt enig med det ærede Medlem i Spørgsmaalet om den bedre Uddannelse. Det var maaske noget, man kunde stile hen imod — det er vi jo ogsaa inde paa i et andet Lovforslag, hvorved vi eventuelt vil kunne naa til en bedre Uddannelse end den, vi har i Øjeblikket.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Trier har Ordet for en kort Bemærkning.

Trier: Overbelasterman en Sikkerhedsventil paa en Kedel, sprænges Kedelen — lader man Nævninger blive stillet overfor at skulle fælde en Kendelse i Henhold til en Lov, som disse Nævninger som Repræsentanter for den almindelige folkelige Bevidsthed anser for at være forældet og mod gældende Moral og Ret, saa sprænges for saa vidt ogsaa Loven. Det vil altid ske, saa længe vi har Nævninger, der repræsenterer Folkets Opfattelse af en Sag, det ligger indenfor hele denne Institutions Ordning, at de en given Gang, netop i et Tilfælde som dette eller ved anden Lejlighed, skal sprænge Kedelen, skal sprænge Loven, som det ærede Medlem Hr. Pürschel er en saa udmærket Fortaler for.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg konstaterer med megen Tilfredshed, at det ærede Medlem Hr. Trier nu aabent erkender, at Nævningekendelsen var en Sprængning af Loven, altsaa ligger udenfor Loven. (*Trier:* Det har jeg ikke udtalt mig om!). Det er det, jeg hele Tiden har hævdet, og jeg vil blot paa det danske Folks Vegne protestere imod, at det skulde være Folkets Opfattelse, at Barnemord bør være straffrit.

Justitsministeren (Rytter): Jeg skal ikke dvæle længere ved dette Spørgsmaal. Jeg tror i Virkeligheden, det ærede Medlem Hr. Trier vil være enig med os i, at man ikke kan lade hans Ord om Virkningen af, at Nævningerne bliver stillet overfor at skulle afgive en Kendelse, der ligger udenfor Folkets Retsbevidsthed, sigte til den Dom, der her er blevet afsagt, for der tror jeg dog, vi alle er enige om, at selve Handlingen — uanset hvor-